

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

17. wyraża poważne zaniepokojenie skutkami, jakie wywiera na środowisko i zdrowie ludzkie brak konserwacji oczyszczalni ścieków, a w szczególności wzywa wszystkie strony do ułatwienia dostępu do towarów niezbędnych do naprawy i odbudowy zakładu Beit Lahia, o czym wspominał specjalny wysłannik kwartetu bliskowschodniego;

18. wzywa do pilnego przedstawienia przykładowego projektu energetycznego dla Gazy, możliwie w obszarze Rafah, celem zapewnienia ludności niezależności i samowystarczalności pod względem produkcji energii elektrycznej i odsalania;

19. zwraca się do grupy roboczej ds. Bliskiego Wschodu o zbadanie, we współpracy z Komisją i zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi, skutków zniszczenia infrastruktury w Strefie Gazy, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów sfinansowanych w ramach pomocy humanitarnej lub finansowania projektów przez Unię Europejską;

20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, specjalnemu wysłannikowi kwartetu bliskowschodniego, przewodniczącemu Zgromadzenia Eurośródziemnomorskiego, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, rządowi Izraela, Knesetowi oraz rządowi i parlamentowi Egiptu.

Siódma Rada Praw Człowieka ONZ

P6_TA(2008)0065

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie siódmej sesji Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNHRC)

(2009/C 184 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (UNCHR) uchwalone od 1996 r., a w szczególności rezolucję z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie piątej sesji Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNHRC) ⁽¹⁾, jak również rezolucje z dnia 16 marca 2006 r. w sprawie wyniku negocjacji dotyczących Rady Praw Człowieka i 62. sesji Komisji Praw Człowieka ONZ ⁽²⁾, z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie stosunków pomiędzy Unią Europejską a Organizacją Narodów Zjednoczonych ⁽³⁾, z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽⁴⁾, z dnia 29 września 2005 r. w sprawie rezultatów Światowego Szczytu Narodów Zjednoczonych w dniach 14-16 września 2005 r. ⁽⁵⁾ oraz z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania z zakresu sytuacji praw człowieka na świecie w roku 2006 oraz polityki UE w tej dziedzinie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając pilne rezolucje na temat praw człowieka i demokracji,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych A/RES/60/251 ustanawiającą Radę Praw Człowieka (UNHRC),
- having regard uwzględniając poprzednie zwyczajne oraz nadzwyczajne sesje UNHCR, w szczególności szóstą sesję zwyczajną, a także szóstą sesję nadzwyczajną w sprawie łamania praw człowieka wynikającego z izraelskich ataków wojskowych i wtargnięć na okupowane terytorium palestyńskie, w szczególności do okupowanej Strefy Gazy, która odbyła się w dniach 23-24 stycznia 2008 r.,
- uwzględniając zbliżającą się siódmą sesję UNHRC, która odbędzie się w marcu 2008 r.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0235.

⁽²⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 409.

⁽³⁾ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, str. 79.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, str. 549.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, str. 582.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0165.

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

- uwzględniając fakt, że pierwsza oraz druga tura wszechstronnego przeglądu okresowego odbędzie się w dniach od 7 do 18 kwietnia 2008 r. oraz od 5 do 16 maja 2008 r.,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, promowanie oraz ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego oraz prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin europejskiej jedności i integralności,
- B. mając na uwadze, że UNHRC stanowi rzeczywistą bazę intensywniejszego promowania i lepszej ochrony praw człowieka w ramach ONZ,
- C. mając na uwadze kluczowy charakter siódmej sesji UNHRC jako pierwszej sesji, podczas której analizowany będzie szeroki wachlarz kwestii o zasadniczym znaczeniu w ramach nowych metod pracy wynikających z przyjętych w roku 2006 i 2007 reform w zakresie tworzenia instytucji, i w trakcie której uregulowane zostaną procedury dotyczące wszechstronnego przeglądu okresowego,
- D. mając na uwadze, że wiarygodność UNHRC opiera się na wdrażaniu tych reform i mechanizmów w sposób, który pozwoli Radzie zwiększyć zdolność reagowania na przypadki łamania praw człowieka na świecie,
- E. mając na uwadze, że na czas trwania siódmej sesji UNHRC powołana zostanie, jak rok i dwa lata temu, delegacja ad hoc Parlamentu Europejskiego, podobnie jak wcześniej tworzone ją dla poprzednika UNHRC, Komisji ONZ ds. Praw Człowieka,

Działalność Rady Praw Człowieka

1. podkreśla zasadniczą rolę, jaką Rada Praw Człowieka odgrywa w całej strukturze ONZ; ponownie wyraża przekonanie, że w centrum jej zainteresowań wciąż powinien znajdować się przede wszystkim problem łamania praw człowieka, jako że ogólne kwestie polityczne leżą w kompetencji innych organów ONZ; podkreśla szczególnie charakter UNHRC, a mianowicie istotną rolę specjalnych procedur, sesji nadzwyczajnych, wszechstronnego przeglądu okresowego, interaktywnego dialogu oraz możliwości reagowania w sytuacji nagłego kryzysu;
2. odnotowuje rezultaty działań UNHRC; z zadowoleniem przyjmuje realizację ambitnego programu opracowanego przez samą UNHRC, który obejmował przegląd jej procedur oraz metod pracy, w szczególności opracowanie oraz wdrażanie wszechstronnego przeglądu okresowego oraz przegląd procedur specjalnych;
3. wyraża uznanie dla pozytywnych osiągnięć prezydencji UNHRC, a zwłaszcza jej udanej współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka (OHCHR); wzywa UE do uznania za priorytet udzielenie wsparcia kandydatom charakteryzującym się wysokim stopniem uczciwości, którzy będą startować w mających odbyć się w dniu 23 czerwca 2008 r. wyborach na nowego przewodniczącego UNHRC;
4. z zadowoleniem przyjmuje organizację sesji nadzwyczajnych, ponieważ w zasadniczy sposób łączą one kwestie poważnego naruszania praw człowieka oraz niezależnych ekspertyz; wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że UNHRC nie zdołała podjąć działań w odpowiedzi na wiele najbardziej palących przypadków łamania praw człowieka na świecie;
5. zauważa, że celem sesji nadzwyczajnych jest odpowiedź na nagłe kryzysy, podczas gdy kwestie ustawicznego łamania praw człowieka powinny stanowić przedmiot sesji zwyczajnych, pozwalających na bardziej szczegółową analizę oraz dostarczanie rozwiązań długoterminowych;
6. podkreśla, że aby sesje nadzwyczajne przyniosły pozytywne rezultaty, konieczne są uprzednie przygotowania oraz dobrze zorganizowane metody pracy; w związku z tym odnotowuje sukces kluczowych inicjatyw UE;
7. zauważa bezpośredni wpływ sesji nadzwyczajnej w sprawie Birmy, zorganizowanej w Genewie w październiku 2007 r., w wyniku której potępiono rządowe represje i która wiązała się z wizytą specjalnego sprawozdawcy w celu zbadania sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Birmie; w obliczu pogarszającej się sytuacji praw człowieka w Birmie ubolewa nad brakiem dalszych działań oraz monitorowania realizacji zaleceń specjalnego sprawozdawcy;

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

Wybór nowych członków Rady Praw Człowieka ONZ przez Zgromadzenie Ogólne ONZ

8. wzywa do przeprowadzenia we wszystkich regionach w maju 2008 r. wyborów opartych na konkurencji, aby umożliwić rzeczywisty wybór spośród państw członkowskich ONZ; ubolewa nad faktem, że dotychczas wybierano niektóre kraje o problematycznej sytuacji w zakresie praw człowieka, ponieważ oznacza to, że puszczano ją w niepamięć;

9. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie, aby nadal należały na ustanowienie kryteriów członkostwa na potrzeby wyboru do UNHRC, łącznie z wydawaniem stałych zaproszeń do udziału w procedurach specjalnych, jak również na monitorowanie rzeczywistego wywiązania się ze zobowiązań wyborczych złożonych przez państwa członkowskie ONZ; w oczekiwaniu na taką reformę wzywa do stosowania tej zasady przy podejmowaniu decyzji o udzieleniu poparcia państwom kandydującym przez państwa członkowskie UE zasiadające w UNHRC;

Procedury i mechanizmy*Wszechstronny przegląd okresowy*

10. uważa wszechstronny przegląd okresowy za potencjalny środek służący usprawnieniu kontroli powszechności zobowiązań i praktyk w dziedzinie praw człowieka na całym świecie poprzez takie samo traktowanie i jednakową kontrolę wszystkich państw członkowskich ONZ;

11. wskazuje na fakt, że celem wszechstronnego przeglądu okresowego jest obiektywny przegląd sytuacji w kraju, aby zidentyfikować dziedziny łamania praw człowieka, które można poprawić dzięki wymianie sprawdzonych praktyk i ściślejszej współpracy, której rezultatem są zalecenia i wnioski; w związku z tym wzywa państwa członkowskie UE i Komisję, aby uwzględniły te zalecenia i wnioski przy określaniu celów i priorytetów programów pomocowych UE;

12. wzywa, aby proces wszechstronnego przeglądu okresowego, którego pierwsza i druga runda odbędą się w dniach 7-18 kwietnia 2008 r. oraz w dniach od 5 do 16 maja 2008 r., spełnił wyrażane dotąd oczekiwania; wzywa państwa członkowskie UE do przeprowadzania wszechstronnego przeglądu okresowego w sposób przejrzysty i obiektywny w myśl wyżej wymienionej rezolucji 60/251; wzywa państwa członkowskie UE, które poddane zostaną wszechstronnemu przeglądowi okresowemu, żeby były samokrytyczne i nie ograniczały swoich prezentacji do wyliczenia pozytywnych osiągnięć;

13. zauważa, że wciąż trzeba zająć się wieloma kwestiami, w tym wyborem tzw. trojek ds. wszechstronnych przeglądów okresowych, które ułatwią przegląd państw członkowskich ONZ w dziedzinie praw człowieka; w związku z tym nalega na państwa członkowskie UE, aby nie akceptowały możliwości dyskrejonalnego wyrażenia sprzeciwu wobec wyboru państw mających dokonywać przeglądu, która to możliwość przysługuje państwom poddanym przeglądowi;

14. wzywa członków UNHCR do powołania niezależnych ekspertów jako swoich przedstawicieli w grupie roboczej odpowiedzialnej za przeprowadzenie wszechstronnego przeglądu okresowego; wzywa państwa członkowskie UE, żeby przewodziły w promowaniu takiego podejścia, przyjmując wspólne wytyczne w sprawie zasad regulujących wszechstronne przeglądy okresowe;

15. odnotowuje, jak ważne są: udział społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka oraz procedury specjalne; ponownie wyraża przekonanie, że ich wnioski i zalecenia powinny stanowić podstawę niezależnego i wiarygodnego przeglądu;

Przegląd mandatów i powołanie osób upoważnionych w ramach procedur specjalnych

16. podkreśla, że procedury specjalne są centralnym punktem systemu praw człowieka ONZ i odgrywają kluczową rolę w szczególności w Radzie Praw Człowieka; potwierdza, że członkowie UNHRC muszą wypełniać swoje zobowiązanie do pełnej współpracy w odniesieniu do procedur specjalnych;

17. podkreśla, że wiarygodność UNHRC będzie zależała od nowych nominacji osób upoważnionych w ramach procedur specjalnych w marcu 2008 r.;

18. apeluje, żeby na stanowiska osób upoważnionych mianowano osoby o uznanej wiedzy eksperckiej z zakresu praw człowieka, posiadające odpowiednie doświadczenie, wykazujące się niezależnością, bezstronnością, uczciwością i obiektywizmem, a także merytoryczną wiedzą o systemie procedur specjalnych;

19. nalega na rządy, organizacje pozarządowe i odpowiednie stowarzyszenia zawodowe, aby przekazały nazwiska kandydatów spełniających kryteria wyboru na publiczną listę kandydatów, którą zarządza OHCHR;

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

20. wzywa grupę konsultacyjną, która dokonuje przeglądu kandydatów do upoważnień w ramach procedur specjalnych i udziela przewodniczącemu rady zaleceń w sprawie nominacji, aby wypełniała swoje zadania w obiektywny i przejrzysty sposób oraz oparła swoje wybory na kryteriach profesjonalizmu i uczciwości;
21. potępia decyzję Rady Praw Człowieka o nieodnowieniu mandatów sprawozdawców specjalnych ds. Białorusi i Kuby;
22. z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie krajowych mandatów specjalnego sprawozdawcy ds. Sudanu i niezależnych ekspertów ds. Liberii, Haiti i Burundi;
23. wyraża ubolewanie w związku z poparciem, jakiego UE udzieliła decyzji UNHRC o odebraniu mandatu grupie ekspertów w Darfurze; odnotowuje, że dalsze działania grupy ekspertów dodano do mandatu specjalnego sprawozdawcy ds. Sudanu; z tego względu wyraża obawę, że mandat ten może ulec osłabieniu mandatu z powodu większego obciążenia pracą;
24. ze względu na istotną wartość dodaną, jaką wnoszą grupy ekspertów, zachęca do wykazania większej rozważliwości przy podejmowaniu decyzji o odbieraniu im mandatu w przyszłości;
25. przychylnie odnosi się do odnowienia mandatów tematycznych, które poddano już przeglądowi;
26. apeluje do państw członkowskich UE o zapewnienie odnowienia mandatu specjalnych sprawozdawców ds. Birmy i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oraz przedłużenia mandatu niezależnych ekspertów ds. Somalii i Demokratycznej Republiki Konga;
27. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie zespołu ekspertów złożonego z pięciu niezależnych członków zajmujących się prawami człowieka ludności rdzennej;
28. zachęca do poddania pod dyskusję jak najwcześniej, a w każdym razie przed końcem roku 2008 kwestii przemocy wobec kobiet we wszelkich jej formach i przejawach oraz do ustanowienia priorytetów w ramach przyszłych działań i programów prac UNHRC służących rozwiązaniu tego problemu, jak uzgodniono w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/61/143 z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie zintensyfikowania wysiłków w celu wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet;
29. odnotowuje przyjęcie w dniu 18 czerwca 2007 r. kodeksu postępowania dla upoważnionych w zakresie procedur specjalnych; wzywa UNHRC do stosowania tego kodeksu postępowania w myśl wyżej wymienionej rezolucji 60/251 oraz do poszanowania niezależności procedur specjalnych;
30. popiera wysiłki komisji koordynacyjnej ds. procedur specjalnych na rzecz stworzenia projektu odpowiedniej procedury, za pomocą której można by najlepiej wdrożyć kodeks postępowania i inne stosowne dokumenty, w tym podręcznik procedur specjalnych, z myślą o wzmocnieniu ich zdolności do ochrony i promowania praw człowieka; wzywa komisję koordynacyjną ds. procedur specjalnych do skutecznego i przejrzystego działania, aby uniknąć dyskusji natury technicznej, które mogłyby prowadzić do opóźnienia zasadniczych debat i stanowić przeszkodę dla mandatu w zakresie procedur specjalnych;

Procedura składania skargi

31. zauważa, że procedura składania skarg przewidziana w procesie tworzenia instytucji UNHRC wydaje się być bardzo podobna do poprzedniej procedury 1503; wzywa do uruchomienia nowego mechanizmu o większej skuteczności w odniesieniu do identyfikowania przypadków wyraźnego i rażącego łamania praw człowieka, jak również zapobiegania takim sytuacjom i radzenia sobie z nimi;

Wkład UE

32. uznaje aktywne zaangażowanie UE i jej państw członkowskich pierwszym roku działania UNHCR;
33. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie UE w trudne negocjacje w ramach szóstej sesji zwyczajnej mającej na celu w szczególności osiągnięcie pozytywnych rezultatów w odniesieniu do odnowienia mandatów dla procedur specjalnych;

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

34. przypomina o konieczności jednomyślnego podejścia UE do kwestii praw człowieka, a także o znaczeniu potwierdzania przez każde państwo członkowskie stanowiska UE w celu nadania mu większej wagi;
35. wzywa UE do wsparcia swojej rezolucji dotyczącej osiągnięcia konsensusu w zakresie rozwiązania obecnego problemu łamania praw człowieka w związku z blokadą Strefy Gazy i ostrzałami raketowymi skierowanymi na Izrael;
36. wzywa do ściślejszej współpracy z OHCHR oraz do zachowania jego niezależności poprzez przyznanie mu odpowiednich funduszy;
37. wzywa do dalszego wspierania procedur specjalnych w zakresie finansowania i personelu; wyraża swoje poparcie dla europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka⁽¹⁾, jako że stanowi on znaczące źródło finansowania procedur specjalnych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy prezydencji Grupy Roboczej ds. Praw Człowieka (COHOM) służące umocnieniu współpracy ze specjalnymi sprawozdawcami, w szczególności poprzez regularne zapraszanie ich na właściwe posiedzenia;
38. wzywa Komisję i Radę do przyjęcia „wspólnego stanowiska” w celu zagwarantowania automatycznego podpisywania i ratyfikowania przez państwa członkowskie UE wszystkich międzynarodowych instrumentów w dziedzinie praw człowieka;
39. odnotowuje działania UE na rzecz przyjęcia rezolucji w drodze konsensusu; wzywa państwa członkowskie UE do kontynuowania wysiłków na rzecz podjęcia dialogu z innymi grupami regionalnymi w celu zapewnienia szerokiego poparcia dla rezolucji na rzecz ochrony i promowania praw człowieka; wzywa UE do bardziej wydajnego wykorzystania pomocy i wsparcia politycznego dla krajów trzecich, by zachęcić je do współpracy z UNHRC;
40. udziela mandatu delegacji Parlamentu Europejskiego na uczestnictwo w siódmej sesji UNHRC w celu wyrażenia obaw zawartych w niniejszej rezolucji; wzywa delegację do sporządzenia sprawozdania ze swojej wizyty dla Podkomisji Praw Człowieka oraz uznaje za właściwe dalsze wysyłanie delegacji Parlamentu Europejskiego na istotne sesje UNHRC;

*
* *

41. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 62 Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka i ustanowionej przez Komisję Spraw Zagranicznych grupie roboczej UE-ONZ.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 1).

Demograficzna przyszłość Europy

P6_TA(2008)0066

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie demograficznej przyszłości Europy (2007/2156(INI))

(2009/C 184 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając własną rezolucję z dnia 14 marca 1997 r. dotyczącą sprawozdania Komisji przedstawionego Radzie i Parlamentowi Europejskiemu na temat sytuacji demograficznej w Unii Europejskiej (1995)⁽¹⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 12 marca 1998 r. dotyczącą sprawozdania Komisji z 1997 r. na temat sytuacji demograficznej⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.4.1997, str. 238.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 6.4.1998, str. 222.